

TURNIEJ TŁUMACZY 2023

Wisława Szymborska
Niektórzy lubią poezję

**Szkoła Języka i Kultury Polskiej
Uniwersytet Śląski w Katowicach
Katowice – Cieszyn 2023**

**Zdalna letnia szkoła języka, literatury i kultury polskiej 2023
Letnia szkoła języka, literatury i kultury polskiej w Cieszynie 2023**

**Słowo wstępne: Romuald Cudak
Redakcja: Paulina Stasiak, Maria Czempka-Wewióra
Korekta: Karolina Graboń
Skład: Wydawnictwo Gnome**

**Szkoła Języka i Kultury Polskiej
Uniwersytet Śląski w Katowicach**

Spis treści

Romuald Cudak

Słowo wstępne

Niektórzy lubią poezję. Przypisy do wiersza, 8

1. Język angielski

Athena Arlinghaus, 15

Colin Hood, 16

Noureddin Mostafa, 17

Paola Pappalardo, 18

2. Język arabski

Nourhan Tarek Rashwan Mahmoud, 19

Dalia Khaled Hamed Mohamed Abouhussein, 20

Ikram Agourrame, 21

Nourreddine Belhamidi 22

Noureddin Mostafa, 23

Noureddin Mostafa (egipski arabski), 24

Zakariyaa Tahri, 25

Soukaina Tayar, 26

Abd Elkarim Ait Belqass, 27

3. Język austriacki

Alexander Kirchmayer, 28

4. Język białoruski
Zhanna Darashkevich, 29
Hanna Yablonskaya i Heorhi Yablonski, 30
5. Język bośniacki
Dženana Dević, 31
Nedim Šišić, 32
6. Język bułgarski
Daniela Dimitrova i Steliyan Ivanov, 33
Yoana Koleva, 34
Veselin Ninov, 35
Valentin Rusev, 36
Joan Slavkov, 37
Mihaela Timofeeva, 38
Atche Bilyal, 39
7. Język chiński tradycyjny
郭文琪 (Kuo Wen-Chi), 40
8. Język chiński
張瑀珊 (Yu San Chang), 41
9. Język chorwacki
Anamaria Brkić, Anela Rački i Tena Zavrtnik, 42
Paola Pappalardo, 43
10. Język czeski
Lada Hradilíková, Kristýna Křapková, Xenie Sedláková, 44
11. Język estoński
Felix Kaiser, 45
Renate Ilves, 46
12. Język fiński
Ida Kotilainen, 47

Henriikka Toivola, 48
Vladimir Kshnyakin, 49

13. Język francuski

Noureldin Mostafa, 50
Paola Pappalardo, 51
Nadine Parkitny, 52
Venera Gareeva, 53

14. Język grecki

Zoi Marikaki, 54
Ermioni Tampakaki, 55

15. Język hindi

Lalta Prasad Baishy, 56

16. Język hiszpański

Iván Martínez Gutiérrez,, 57
Noureldin Mostafa, 58
Honorio Szelagowski, 59

17. Język indonezyjski

Gabrielle Margareth, 60

18. Język japoński

Sakiko Pawlak, 61

19. Język jidysz

Alona Bach, 63
Julia Koifman, 64

20. Język kataloński

Iván Martínez Gutiérrez, 65

21. Język kazachski

Yerkhan Kuandyk, Kamila Kolmagorova,
Viktoriya Khokhlunova, Ilona Laskazhevskaya, 66

22. Język koreański
Doyeon Koo, 67
Yeeun Lee, 68
Jinwoo Park, 69
23. Język łotewski
Inese Pintāne, 70
24. Język macedoński
Dimitar Nedelkovski, 71
25. Język niemiecki
Noureldin Mostafa, 72
Clara Hintze, 73
Bodil Jessen-Klingenberg, 74
26. Język portugalski (brazylijski)
Rafaela Huguenin-Zamaryka, 75
João Antonio Fabrini Lobo da Silva, 76
27. Język rosyjski
Anastasia Maidacenco, 77
Paola Pappalardo, 78
Venera Gareeva, 79
Nataliia Karpovych, 80
Vladimir Kshnyakin, 81
Irina Motkova, 82
Vera Samakar i Anastasiya Viduk, 83
28. Język rumuński
Gabriel-Armand Apăvăloaei, Andrei Mihai Borneci, 84
Alexandra Danțuș, 85
Maria-Lăcrămioara Ilie, 86
29. Sanskryt
Lalta Prasad Baishy, 87

30. Język serbski

Aleksandra Đuričić, 88

Slobodan Petrović, 90

31. Język turecki

Atche Bilyal, 91

Nihal Akyol, 92

Cankan Atamer, 93

Özlem Malatyalı, 94

32. Język ukraiński

Svitlana Bulanova, 95

Kateryna Dobromyslova, 96

Zlata Havrylko, 97

Maryna Ivanova, 98

Iryna Kapushchak, 99

Illiana Kiporenko, 100

Nataliia Korotka, 101

Aliona Kuts, 102

Yana Litynska, 103

Alexandr Lazutin, 104

Nina Makukha, 105

Olesya Nakhlik, 106

Mariia Pashko, 107

Kateryna Stakhniuk, 108

Tetiana Yablonska, 109

Polina Biliaieva, 110

Mariia Chikarkova, 111

Larysa Krasniuk, 112

Andrii Kuzmenko, 113

Maryna Podolska, 114

Lesia Pron, 115

33. Język węgierski
László Levente Kis, 116
34. Język wietnamski
Hoa T.D. Nguyen, 117
Quynh Nguyen, 118
35. Język włoski
Iris Barbullushi, 119
Arianna Bettin, 120
Alessia Carbone, 121
Milo Guglielmi, 122
Noureldin Mostafa, 123
Paola Pappalardo, 124
Noemi Parolin, 125

Romuald Cudak

Niektórzy lubią Szymborską. Imitacja niepoetycka, 126

Romuald Cudak

Niektórzy lubią poezję

Przypisy do wiersza

1. Utwór pochodzi z tomu *Koniec i początek* wydanego w 1993 r. Wcześniej został opublikowany w czasopiśmie „Dekada Literacka”. To już późny okres twórczości Szymborskiej, w którym potęguje się „linia filozoficznego wątpienia i przełamywania ugruntowanych wyobrażeń” (Wojciech Ligęza). Te „rozliczenia ostateczne” dotyczą przede wszystkim transcendencji i zagadnień egzystencjalnych, ale poetka nie pomija także spraw, które stanowią elementy różnych sfer życia codziennego i sztuki. Kontynuuje również tematykę związaną z istotą poetyckiego procesu tworzenia (*Radość pisania, Obmyślam świat*) i z funkcjonowaniem poezji w przestrzeni społecznej, jej kondycją w świecie współczesnym oraz możliwościami oddziaływania (*Recenzja z nienapisanego wiersza, Wieczór autorski, Trema, Nieczytanie*).

2. **Tytuł.** Wiersz realizuje charakterystyczną dla twórczości Szymborskiej zasadę utworu-konceptu. Tytuł *Niektórzy lubią poezję* jest wymyśloną lub zasłyszaną (wyczytaną) przez poetkę formułą językową, która ma charakter utrwalonej społecznie

prawdy. Przywoływanie takich stereotypowych formuł funkcjonujących w języku jako przedmiotu poetyckiej refleksji to typowa cecha wierszy Noblistki. Poetka wie, że z nimi nieustanny spór, dokonuje poetyckich śledztw. Jest to wyraz sceptycyzmu i krytycyzmu Szymborskiej wobec nich, a postawy te wyrażają się w zgłaszanych zastrzeżeniach i wątpliwościach, korektach, glosach, a w ostateczności w negacjach zgodnie z naczelną zasadą poetyckiego dyskursu: „no, niby tak, ale...”. Typowymi narzędziami językowymi, jakie służą tym poetyckim dochodzeniom, są i te widoczne w wierszu: *paradoks, poetyka inwentaryzacji i wyliczenia, przeczenia, figury negacji*.

3. Idea wiersza. *Niektórzy lubią poezję* jest jednym z przykładów takiego postępowania. Swoistej poetyckiej wiwisekcji podlega stwierdzenie wyrażające obiegową prawdę dotyczącą sytuacji poezji i jej kondycji w świecie współczesnym, upowszechnianą w latach, kiedy wiersz powstawał i kiedy badacze rejestrowali efekty agonu, jaki toczył się w tym czasie pomiędzy kulturą językową i ikonoczną. Procedura sprawdzania formuły dokonuje się tutaj jednak nieco na opak. Celem dociekań jest próba odsłonięcia tego, co kryje się za tą formułą w swej zjawiskowości, ale ich polem jest obszar semantyczny poszczególnych słów, z których formuła się potem składa. Warto dodać, że to, co próbujemy opisać, posługując się terminami języków funkcjonalnych, w wierszu dokonuje się na ogół poprzez charakterystyczny dla poezji Szymborskiej dyskurs filozoficznych refleksji prowadzonych w języku potocznym.

4. Konstrukcja wiersza. Utwór składa się z trzech sześciowersowych strof, które rozpoczynają się słowami występującymi po kolei w tytule: *niektórzy – lubią – poezję*. Budowa tekstu zdaje się imitować gatunek szkolnego rozbioru (analizy) zdania na części, aczkolwiek przedmiotem opisu w tym przypadku nie są relacje gramatyczne, ale semantyka – możliwości znaczenia, rozumienia i użycia tytułowych pojęć tworzących slogan. Są to więc trzy minirefleksje dotyczące semantyki i desygnacji słów.

5. Semantyka formuły tytułowej. Tytułowa formuła, jak powiedziano, zdaje się opisywać sytuację poezji w świecie współczesnym, będąc jednocześnie diagnozą kondy-

cji poezji. Jest wieloznaczna i w zależności od tego, który człon formuły obdarzymy akcentem logicznym, otrzymamy jedno z trzech możliwych znaczeń. Pierwsza wersja z akcentem na *niektórzy* jest konstatacją, że „środowisko poetyckie” jest nieliczne. Wskazuje, co oczywiste, na małą liczebność „zwolenników” poezji, czytelników, w sumie – odbiorców, ale może także wskazywać na twórców, poetów, zwłaszcza młodych adeptów pióra. Pamiętajmy bowiem, że Szymborska prowadziła kiedyś *Pocztę literacką*, recenzowała przysyłane wiersze i radziła młodym twórcom, jak pisać. *Niektórzy* może odnosić się zatem zarówno do nadawców-początkujących adeptów poezji, jak i do odbiorców-czytelników. Oba znaczenia, wskazując różne aspekty, mówią o kuriozalnej w swej istocie sytuacji atrofii. Niemniej jednak ledwie uchwytna w swej widoczności ciepła ironia zamknięta w słowie *niektórzy* podpowiada, że mowa jest nie tyle o agonii poezji (*niektórzy*, czyli ‘nieliczni’, ‘prawie nikt’), ale tylko o trudnej sytuacji niszowej egzystencji (*niektórzy*, czyli ‘są jednak tacy’).

Akcentując słowo *lubią* należy przyjąć jakąś jego wykładnię semantyczną. Uznać, że może oznaczać elementy przyjęcia i recepcji, a więc ‘mieć pozytywny stosunek do poezji, akceptować ją’ i w jakiś sposób demonstrować swoje uczucie albo uczynić pojęcie synonimem odbioru – „czytania”. Przyjąć, że lubić poezję to tyle, co lubić ją czytać. Jeśli założymy, że istotna w zdaniu jest czynność lubienia poezji, to nałożymy na formułę sens, który postrzega w opisywanym zjawisku zadziwiający fakt, iż niektórzy darzą jeszcze poezję uczuciem, są nią zainteresowani. Że nie jest ona (jeszcze?) kulturowym rupieciem odchodzącym do lamusa sztuki.

Wreszcie położenie akcentu na ostatni element zdania, na *poezję*, to stwierdzenie zdumienia, że spośród ludzi *niektórzy* (o dziwo!) *lubią* (wyobraźcie sobie) *poezję*, że dokonywane są jeszcze takie właśnie wybory, mimo iż istnieją zdecydowanie atrakcyjniejsze możliwości.

6. Konstrukcja semantyczna utworu. Można zauważyć, że sens ewokowany przez formułę nie jest faktycznie głównym problemem wiersza. Szymborska nie pyta, co znaczy tytuł. Próbuje dociec, co znaczą pojęcia, które go tworzą. Wiersz staje się dygresją na temat pojęć użytych w tytule i dopiero w ten, pośredni sposób mówi o tytu-

łowej frazie. Przeniesienie zainteresowania z całości formuły na jej części atomizuje w jakiś sposób samą formułę i autonomizuje minirefleksje dotyczące możliwości nazywania i definiowania pojęć.

Warto również zauważyć, że zróżnicowany jest nie tylko przedmiot zainteresowania poszczególnych strof, ale także sposób i zakres ich oglądu oraz eksplikowania problemu. Da się dostrzec, że w strofie pierwszej wyjaśnianie pojęcia rozpoczyna się słowem *czyli*, a więc wyrazem dołączającym człon wyjaśniający, ekwiwalent. W strofie kolejnej natomiast pojawia się spójnik *ale* wyrażający przeciwieństwo, konfrontujący elementy kontrastowe. I wreszcie strofa trzecia, gdzie refleksja nad naturą rzeczy rozpoczyna się od pytania o definicję („tylko co to takiego?”).

7. Strofa pierwsza. „Niektórzy”. W poszukiwaniu precyzyjnego określenia podmiotu działań (odbiorców poezji) Szymborska wychodzi od rozważań nad semantyką zaimka nieokreślonego, gdzie próżno szukać ścisłości i dociera do statystyki oraz identyfikacji wyrażonej w procentach. Od nieokreśloności znaczenia i desygnatu: „niektórzy”, „nie wszyscy”, „większa lub mniejsza część”, czy też „są tacy” przez sprecyzowanie podmiotu w kategoriach komunikacji literackiej (zinstytucjonalizowany i dobrowolny obieg czytelniczy) dochodzi poetka w swojej ścisłości do matematycznego wykładnika precyzji – ułamek $2/1000$ (0,002).

8. Retoryka strofy drugiej. Figura nagromadzenia i wyliczania, anafora, paradoks. Figury nagromadzenia i wyliczania widoczne w budowie wypowiedzi strofy pierwszej jeszcze wyraźniej objawiają się w drugiej strofie. Tutaj poetka pokazuje, że „lubienie”, owo podstawowe zachowanie wobec obiektu może być porównywalne, bo tak samo przecież nazwane, do innych zachowań, czynności, sytuacji i postaw na przykład enumerowanych anaforycznie w kolejnych wersach strofy, a nieprzylegających jednak do sfery, w której pojawia się poezja. Czy to jest ta sama miłość grożąca jednak deprecjacją i demitologizacją sztuki słowa, skoro można ją lubić jak szary szalik? I inaczej jeszcze, czy to będzie ta sama poezja, skoro wywoływała kiedyś zupełnie inne uczucia?

9. **Strofa trzecia. Gry językowe.** Wypowiedź trzeciej strofy jest oparta na grach językowych. Wyrażenie *padła odpowiedź* w kontekście „odpowiedzi chwiejnej” i „odpowiedzi na pytanie” ujawnia podwójne znaczenie związane z wieloznacznością wyrazu *padać*: ‘pojawiać się, być wypowiedziane’ i ‘przewracać się’. Padające na pytania odpowiedzi są chwiejne, zatem padają. (Nb. w pierwodruku odnajdziemy, że „niejedna odpowiedź (...) już padła pokotem”.) Znaczący to tyle, że szereg odpowiedzi na pytanie, co to jest poezja, nie sprawdziło się, stały się odpowiedziami niedostatecznymi.

Druga gra dotyczy *trzymać się* ujawniającego dwa swoje znaczenia: „trzymać się czegoś” (tu: niewiedzy), czyli ‘być wiernym jakiejś idei’, ‘nie odstępować od przyjętych zasad’ i „trzymać się (tego) jak zbawiennej poręczy”, czyli ‘trzymać się ufnie’.

„A ja nie wiem i nie wiem i trzymam się tego” – zapewne aluzja do stwierdzenia Sokratesa: „Wiem, że nic nie wiem”.

10. **Strofa trzecia. Interpretacja.** Poetka porzuca obszar uniwersalizacji i uogólnień, podejmując temat możliwości/ niemożliwości definicji poezji. Rozważania dotyczą indywidualnej reakcji i własnego stanowiska w tej kwestii. To kulminacyjny punkt w utworze, odsłaniający wagę „prawdy osobistej”.

Z tej perspektywy wiersz, który chce dookreślić i doprecyzować fenomeny współczesnego odbioru poezji, wskazuje, że nie ma takiej jednoznacznej prawdy obiektywnej i ważnej dla każdego w każdej sytuacji, ale że jest prawda subiektywna, ważna jednostkowo, nawet utożsamiona po prostu z niewiedzą i leżąca w obszarze intuicji i doświadczenia indywidualnego. Niewiedzą, której poetka trzyma się zawsze jak zbawiennej poręczy.

Zob. także wypowiedź Noblistki na łamach prowadzonej przez nią *Poczty literackiej*:

Definicja poezji, w jednym zdaniu – ba. Znamy co najmniej 500 cudzych, żadna nie wydaje się nam dość ścisła i pojemna zarazem. Każda wyraża gust swojej epoki. Wrodzony sceptycyzm powstrzymuje nas przed podjęciem nowej próby określenia. Ale zapamiętaliśmy ładny aforyzm Carla Sandburga: „Poezja to dziennik pisany przez zwierzę morskie, które żyje na lądzie i chciałoby fruwać”. Ujdzie przez chwilę?

11. **Konkluzja.** Wiersz jest zapewne o kondycji poezji we współczesnym świecie i aktualizuje wszystkie wskazane wcześniej sensory formuły. Jest o jej niszowym statusie, o atrofii lektury, która w utworze widziana jest jeszcze z ciepłą ironią, iż są jeszcze tacy „niektórzy”, którzy tę przygodę intelektualną czytania jeszcze uprawiają. Jest również o konieczności demitologizacji wyobrażeń o poezji, o jej oddziaływaniu i funkcji we współczesnym świecie. I jest o postawie Noblistki. W. Ligęza pisze:

Zauważmy, iż Szymborska, przerabiając lekcję pokory, przyjmując zasmucającą statystykę, która uświadamia, że (chyba) dwie osoby z tysiąca lubią mowę wiążaną, ustanawia dystans wobec własnego zajęcia – odartego z aury wyższych wtajemniczeń. Demitologizacja (a może i demistyfikacja) poezji to świetnie rozegrany temat.

Wisława Szymborska

Niektórzy lubią poezję

Niektórzy –
czyli nie wszyscy.
Nawet nie większość wszystkich, ale mniejszość.
Nie licząc szkół, gdzie się musi,
i samych poetów,
będzie tych osób chyba dwie na tysiąc.

Lubią –
ale lubi się także rosół z makaronem,
lubi się komplementy i kolor niebieski,
lubi się stary szalik,
lubi się stawiać na swoim,
lubi się głaskać psa.

Poezję –
tylko co to takiego poezja.
Niejedna chwiejna odpowiedź
na to pytanie już padła.
A ja nie wiem i nie wiem i trzymam się tego
jak zbawiennej poręczy.

Some like poetry

Some –
namely, not all.
Not even the majority, rather a minority.
Not counting the schools, where it's a requirement,
and not counting the poets themselves,
it seems there might be two for every thousand.

Like –
but one also likes broth with noodles,
one likes compliments, and the colour blue,
one likes an old scarf,
having one's own way,
petting a dog.

Poetry –
but what is that which we call poetry?
There's no shortage of wavering answers
which, when faced with the question, have already fallen in surrender.
And I don't know, and I remain not knowing, and I hold on to that
like a redemptive handrail.

(kanadyjski angielski)
tłumaczenie: Athena Arlinghaus

Some of us like poetry

Some of us –
That is, not everyone.
Not even most people, but a minority.
Not counting in school, where it is compulsory,
and of such poets,
there are perhaps two in a thousand.

Like –
But they also like broth with pasta,
they like compliments and the colour blue,
they like an old shawl,
they like standing by themselves,
they like clapping dogs.

Poetry –
Only poetry of a certain kind.
Rather a shaky response
to an question already fallen by the wayside.
And I don't know and I don't know and I'm grasping at such
like a banister to salvation.

tlumaczenie: Colin Hood

Some like poetry

Some –

Which means not everyone,
Not even the most, but a few.

So if we excluded schools, where you have to
and if we excluded poets themselves
Probably two out of a thousand will remain

Like –

But then one likes to eat chicken noodle soup
one likes complements, one likes the color blue
one likes an old scarf, one likes having the upper hand
one likes petting a dog

Poetry –

So what is poetry anyways?
There is no categorical answer to that
But I keep on not knowing, and to that I'll keep clinging
Just like clinging to a redemptive handrail.

tłumaczenie: Noureldin Mostafa

Some people like poetry

Some –
which means not everyone.
Not even the majority of everyone, but a minority.
Not counting schools, where one has to,
and the poets themselves,
there'll be probably two people in a thousand.

They like –
but one also likes broth with pasta,
one likes compliments and the colour blue,
one likes an old scarf,
one likes to stand up for themself,
one likes to pet a dog.

Poetry –
but what is exactly poetry?
Not an only shy answer
to this question has already been given.
And I don't know, I don't know and I am holding on to it
as if it were a handrail.

tlumaczenie: Paola Pappalardo

البعض يحبون الشعر

البعض –

وهذا يعني: ليس الكلّ
ولا حتى الأغلبية بل الأقلية.
فإذا استثنينا المدارس، حيث ذلك إجباري،
واستثنينا الشعراء أنفسهم، فربما يبقى اثنان في الألف.

يحبّون –

لكن المرء يحب حساء المعكرونة بنكهة الدجاج
المرء يحب الإطراء،
يحب اللون الأزرق،
يحب وشاحاً قديماً،
المرء يحب أن يُثبت وجهة نظره
المرء يحب أن يداعب كلباً

الشعر –

ولكن أيّ شيء هو الشعر؟
ردّاً على هذا السؤال وردت
أكثر من إجابةٍ يملك منها الشكّ
لكنني لا أعلم ولا أعلم وأتمسك بإجابتي هذه
كما أتمسك بدرابزين الحماية.

tlumaczenie: Nourhan Tarek Rashwan Mahmoud

البعض يحبون الشعر

الشاعرة البولندية فيسوافا شيمبورسكا

البعض –

وهذا يعني: ليس الكلّ
ولا حتى الأغلبية بل الأقلية.
فإذا استثنينا المدارس، حيث ذلك إجباري،
واستثنينا الشعراء أنفسهم،
فربما يبقى اثنان في الألف.

يحبون –

لكن المرء يحب حساء المعكرونة بنكهة الدجاج
المرء يحب الإطراء، اللون الأزرق،
يحبُّ وشاحاً قديماً،
المرء يحبُّ أن يُثبت وجهة نظره
المرء يحبُّ أن يداعب كلباً.

الشعر –

ولكن أيّ شيء هو الشعر؟
رداً على هذا السؤال جاءت
أكثر من إجابةٍ يشوبها الشكُّ
لكنني لا أعلم ولا أعلم وأتمسك بإجابتي هذه
كما أتمسك بسور السلم للحماية.

tlumaczenie: Dalia Khaled Hamed Mohamed Abouhussein

كراغ ميدن أرتيرين تانضامت

كراگيسن-

غواد أوريگًا كارگلاتي يان، و لا حتي مايگوتن، و لكن غير مايدروسن
،بلا دلحساب المدارس غيخصايي گيس انضمامن غويلانيت
،إقدر سين غ ألف

ننتي أنتي تعجاب-

،و لكن أرتريت أزيكف نفلوس غنودلز
،أرتريت ماكمتشكارن داللون أزرقي
،أرتريغ الشان أقديم
،أريتيري يايذريغ أوغراس
،أريتيري أيتلعاب دو أيدي

تنضامت –

مايگان تنضامت؟

،غيد أرتقدمات أوگانر الإجابات فتيقسيت آد
،نكي أورتسغ أورتسغ أطمزخ خت تالبودرات ليصحان إيگان تالمفيت

إكرام أكرام

tlumaczenie: Ikram Agourrame

أنا نور الدين بلحميدي من المغرب
مجموعة الطماطم

داخل

فيسوفا شيمبورسكا

بعض الناس يحبون الشعر

– بعض

.هذا ليس كل شخص

، ولا حتى الأغلبية بل أقلية. دون احتساب المدارس التي يجب أن تكون فيها والشعراء أنفسهم
ربما اثنان في الألف

– هم يعجبهم

، لكنك أيضاً تحب المرق مع المعكرونة

تحبين المجاملات واللون الأزرق يعجبك وشاح قديم

يحب الوقوف بمفرده

يحب أن يداعب الكلب

– شعر

فقط ما هو الشعر

تم بالفعل تقديم أكثر من إجابة مترددة على هذا السؤال

.وأنا لا أعرف ولا أعرف وأتمسك به مثل الدرايزين المفيد

شكرا جزيلاً

tlumaczenie: Nourreddine Belhamidi

شيمبورسكا يحب البعض الشعر

البعض

مما يعني: ليس الك ل
ول حتي الغلبية، بل القلية.
فإذا شرعنا باستثناء المدارس، حيث أن ذلك أمر إجباري
وإذا اس تثنينا الشعراء أنفسهم،
فربما يتبقي اثنان من ألفهم

يُحب

لكن يحب المرء تناول حساء المعكرونة بالدجاج،
يحب المرء الإطراء، يحب المرء اللون الأزرق
يحب المرء ارتداء وشاحاً قديماً
يحب المرء أن يكون له اليد العليا
يحب المرء مالعبة كلباً

الشعر

ولكن ما هو الشعر؟
رداً علي هذا السؤال جاءت
أكثر من إجابة مليئة بالشك
لكنني ل أعلم، ل أعلم
وسأتمسك بهذه الإجابة
تماً ما تماً ما مثلما أتمسك بساللم الحماية.

tlumaczenie: Noureldin Mostafa

قيسوا قفا شيمبروسكا بعض الناس بتحب الشعر

-بعض الناس

وده معناه مش الكل
وال حتي الغلبية، القلية بس
لو شيلنا المدارس من الحسبة، ودي حاجة ضرورية
،ولو استبعدنا الشعراء نفسهم
هبيقا فاضل شاعرين من ألف

-بتحب

،بس انسان بيحب ياكل شوربة مكرونة بالفراخ
،بيحب إن الناس تمدحه، بيحب اللون الأزرق
الانسان بيحب يلبس چاكيته القديم
بيحب إن رأيه يكون الصح
بيحب إنه يلعب مع كلب

-الشعر

ويجي السؤال هنا، هو إيه الشعر ده أصلاً؟
عشان السؤال ده يترد عليه كان في اجابات مشكوك فأمرها
بس أنا مش عارفة، مش عارفة
و.و.فضل مقتنعة بده داي اما

tłumaczenie: Noureldin Mostafa (egipski arabski)

رعشلا نوبحي سانلا ضعب

_ضعبلا

صخش لك سيل اذه
ةيلقألا لب ةيبلغلأا ىتح الو
، مهسفنأ ءارعشلاو ةرورضلا دنع سرادملا باستحا نود
فلأا يف نانتا امبر

_ مهبجعي مه

، ةنورك عملا عم قرملا بحت اضيأ كنكل
، قرزالا نوللاو تالماملاني بحت
ميدق حاشو بحأ
هدرفمب فوقولا بحبي
بلكل بعادي نأ بحبي

– رعشلا

رعشلا وه ام طقف
ةزتاهم ةباجإ
لأوسلا اذه ىلع لعفلاب تبجأ
ديفملا نيزباردلا لثم هب لكسمتأو ملعأ الو فرعأ الو

tlumaczenie: Zakariyaa Tahri

فيسو افا شيمبورسكا

بعض الناس يحبون الشعر

– بعض

.هذا ليس كل شخص

، ولا حتى الأغلبية بل أقلية. دون احتساب المدارس التي يجب أن تكون فيها والشعراء أنفسهم
ربما اثنان في الألف

– هم يعجبهم

، لكنك أيضاً تحب المرق مع المعكرونة

تحبين المجاملات واللون الازرق يعجبك وشاح قديم

يحب الوقوف بمفرده

يحب أن يداعب الكلب

– شعر

فقط ما هو الشعر

تم بالفعل تقديم أكثر من إجابة مترددة على هذا السؤال

وأنا لا أعرف ولا أعرف وأتمسك به مثل الدرايزين المفيد

tlumaczenie: Soukaina Tayar

فيسوافا شيمبورسكا
بعض الناس يحبون الشعر

– بعض

.ليس كل شخص

، ولا حتى الأغلبية بل أقلية. دون احتساب المدارس التي يجب أن تكون فيها والشعراء أنفسهم
ربما اثنان في الألف

هم يعجبهم

، لكنك أيضاً تحب المرق مع المعكرونة

تحبين المجاملات واللون الأزرق يعجبك وشاح قديم

يحب الوقوف بمفرده

.يحب أن يداعب الكلب

شعر

.فقط ما هو الشعر

.تم بالفعل تقديم أكثر من إجابة مترددة على هذا السؤال

.وأنا لا أعرف ولا أعرف وأتمسك به مثل الدرايزين المفيد

tlumaczenie: Abd Elkarim Ait Belqass

A poarn gfoin Gedichterln

A poar –
des haßt ned oin.
Ned amoi den Meisten vo oin,
nur ana Minderheit.
Oiso, außer den Schuin hoid, durtn muas ma hoid,
naja, und denan Poeten söbst,
owa des san jo nur zwa vo Tausend maximal.

Denen gfoit des –
aber gfoin, des haßt schmecken, tuat mara Nudlsuppn a,
gfoin tuan ma Komplimente a und a blaue Forb,
gfoin tuat ma a oida Schal,
gfoin tuat's ma, wenn i meine Freind a Rundn zoi,
gfoin tuat's ma waun i in Hund streichelt.

Poesie –
Jo, oba, wos isn des überhaupt.
So monch a gscheide Ontwurt
auf de Frog hot's scho gebn.
Owa i waß des ned, i waß ned, und daran hoit i mi fest
wie aun a rettendes Stiagnlanda.

tłumaczenie: Alexander Kirchmayer

*nazwa języka jest decyzją tłumacza

Некаторыя любяць паэзію

Некаторыя-

Але не ўсе.

Можа нават не большасць, а меншасць.

Не лічымы тых школ, дзе змушаюць.

І тых самых паэтаў,

што на тысячу двух адшукаем.

Любяць-

Напэўна.

Але таксама суп з макаронамі,

І кампліменты, і колер блакітны,

І стары шалік,

І ў спрэчках упарціцца,

І сабаку ласкава песціць.

Паэзію-

Але што такое „паэзія”?

Ужо не адзін адказ

На гэта пытанне з’явіўся.

Але я па-ранейшаму

Адгадкі не маю.

І за гэта, як за парэнчы,

Трымаюсь.

tlumaczenie: Zhanna Darashkevich

Некаторыя захапляюцца паэзіяй

Некаторыя –
Маю на ўвазе не ўсех,
Нават не вялікую частку, а тую, што менш.
Некаторыя, маю на ўвазе не ўсех,
Не паэты, не школьнікі, якія павінны згадзіцца.
Такіх можа будзе адзін або два, якіх захапляе мастацтва крыніца.

Яны захапляюцца. Захапляюцца чым?
Таксама сабой, ежай, жыццём,
Блакiтным колерам неба, вачэй,
Сваім уменнем стаяць на сваём.

Яшчэ ў гэтым спісе паэзія.
Што гэта дакладна? Не ведаю я.
Варыянтаў так шмат. Яны рассыпаюцца кожную ноч промнямі дня.
Адказаў так шмат. Знайсці адзін – немагчыма.
Я ведаю, можна і не намагацца.
Але колькі б я не шукала, веру:
Толькі дзеля Яе і трэба трымацца.

tłumaczenie: Hanna Yablonskaya i Heorhi Yablonski

Neki vole poeziju

Neki –

Drugim riječima ne svi.

Čak ni većina njih, već manjina.

Ne računajući škole gdje se mora,

i same pjesnike,

bit će ih bar dvoje od hiljadu osoba.

Vole –

kao što se voli juha sa rezancima,

kao što se vole komplimenti i plava boja,

kao što se voli stari šal,

kao što se voli biti svojeglav,

kao što se voli milovati psa.

Poeziju –

Upravo ono što je poezija.

Mnogo je kolebljivih odgovora

već dano na to pitanje.

I ja ne znam i ne znam i držim se toga

kao spasonosnog rukohvata.

tłumaczenie: Dženana Dević

Neki vole poeziju

Neki –

Ali ne svi.

Naročito ne većina od svih,

Ali manjina.

Ne brojeći škole, u kojima se mora,

I samih pjesnika,

Biće tih osoba možda dvoje među hiljadu.

Vole –

Ali voli se također pileća supa sa tjesteninom,

Vole se komplimenti i plava boja,

Voli se stari šal,

Voli se biti samostalan,

Voli se maženje psa.

Poezija –

Samo šta je to poezija.

Neki drhtavi odgovor

Na to pitanje je već pao.

A ja ne znam i ne znam i držim se toga

Kao za spasonosni rukohvat.

tlumaczenie: Nedim Šišić

Някои обичат поезията

Някои –
макар не всички.
Дори не по-голямата част от всички,
а по-малката.
Ако не броим училищата, където я изучават,
а и самите поети,
то почти не би останал никой.

Обичат я –
но обичат и домашната супа с фиде,
обичат комплименти и синия цвят,
обичат стария си шал,
обичат да става на тяхното,
обичат да галят кучета.

Поезията –
какво е тя.
Немалко колебливи отговори
се дават на този въпрос.
Но макар и да не знам и не знам,
държа се за нея, като че ли ще ме спаси.

tłumaczenie: Daniela Dimitrova i Steliyan Ivanov

Някои харесват поезия

Някои-

тоест не всички.

Дори не мнозинството от всички, но малцинството.

Без да броим училищата, където трябва,

и самите поети,

може би ще бъдат двама души на хиляда.

Харесват-

но харесвана е също и супата с макарони,

харесват ни се комплиментите и синият цвят,

харесван е старият шал,

харесва ни се да се отстояваме,

харесва ни се кучета да галим.

Поезия-

само какво е това поезия.

Не един колеблив отговор на този въпрос е даден.

А аз не знам и не знам и се държа за това

като за спасителен пояс.

tłumaczenie: Yoana Koleva

Неколцина обичат поезия

Неколцина – сиреч, не всички.
Даже не мнозина, а малцина
Изключая училищата, където учи се по принуждение,
изключая самите писатели,
ще да са двама души на хиляда.

Обичат –
Ала също така се обича супа с фиде,
любим похвалите и синий цвят,
обича се стар шал,
любвеобилно отстояваш себе си и държиш на своето,
с любов галиш куче...

Поезия –
обаче, що е то поезия,
не са никак малобройни ответите
с които този въпрос бива удостояван.
А пък аз не знам, та не знам
вкопчен в това свое невежество като спасителна ограда, като моя опора.

tłumaczenie: Veselin Ninov

Някои обичат поезията

Някои –
разбира се, не всички
Дори не всички, а само някои
без училищата, където трябва
и самите поети
вероятно ще има поне двама на хиляда

Те я харесват –
но харесват домашната манджа
харесват комплименти и синия цвят
харесват на дядо шала
харесват своето
харесват и да галят кучето

Поезия –
Що е то поезията
отговорите са бая
признавам, не зная,
ала на своето държа
и за спасение тъжа

tłumaczenie: Valentin Rusev

Някои обичат поезията

Някои –

тоест не всички.

Дори не повечето, по-скоро малцинството.

Не броим училищата, където това е дълг,

и самите поети,

срещаме такива хора веднъж на хиляда.

Обичат –

но обича се също така и горещата супа с фиде,

обичат се комплиментите и цвета небесен,

обича се старото шалче,

обича се стоенето на своето,

обича се помилването на куче.

Поезията –

но какво е това поезия.

немалко колебливи отговори

се раждат от този въпрос.

А аз не знам и не знам и се държа за нея

като удавник за сламка.

tłumaczenie: Joan Slavkov

Някои обичат поезията

Някои –
тоест не всички.
По-скоро повечето не,
само една малка част.
Не броим училищата, които ни задължават,
както и самите поети,
такива се срещат два на хиляда.

Обичат я –
но както обичаме и пилешка супа с фиде,
както обичаме и комплиментите и синия цвят,
както обичаме и стария си шал,
както обичаме и да постигаме целите си,
както обичаме и да галим кучета.

Поезията –
какво изобщо е поезията.
Никой все още не е отговорил
категорично на този въпрос.
А аз все така не знам, ли, не знам
и съм се хванала за това си незнание
като за парапет.

tłumaczenie: Mihaela Timofeeva

Някои харесват поезия

Някои –
тоест не всички.
Даже не повечето,
а малцинство.
Без да броим училищата, където е задължително,
и самите поети,
най-вероятно двама на хиляда.

Харесват –
но харесва се и пилешката супата с фиде,
харесват се комплиментите и синият цвят,
харесва се старият шал,
харесва се да става на нашата,
харесва се и галенето на куче.

Поезия –
Само че какво е това поезия?
Множество колебливи отговори.
А аз не зная и не зная и държа се здраво за това,
като за спасителна дръжка.

tłumaczenie: Atche Bilyal

喜歡詩的那些人

有些人—
意即不是所有的人。
甚至不是大多數的人，
而是少數的人。
不算那些必須學習的學生，
也不算詩人自身，
那大「每兩千人中只有兩個這樣的人。

他們喜歡—
意外地也喜歡雞絲湯麵，
喜歡稱讚與天藍，
喜歡舊披肩，
喜歡堅持己見，
喜歡撫摸犬隻的柔軟。

詩篇—
何謂詩篇？
那些站不住「的答案早已被多次推翻。
然而「的不知道的我只能將之緊攀
彷彿救命浮木般。

tłumaczenie: 郭文琪 (*Kuo Wen-Chi*)

有些人喜歡詩

有些人 - -
意指不是所有人
甚至不是多數，而是少數
撇除那些必須讀詩的學生
與詩人本身
一千人中，這類人可能有兩位

他們喜歡 - -
但有人也喜歡喝麵條湯
喜歡讚美跟天藍色
喜歡舊圍巾
喜歡堅守自己的看法
喜歡養狗

詩歌 - -
只不過這個詩是什麼
針對這個問題
有各種站不住腳的答案
但我不知道，不知道並緊抓著它
就像緊抓著救命的扶欄

tłumaczenie: 張瑀珊 (*Yu San Chang*)

Neki vole poeziju

Neki –
dakle ne svi.
Čak ni većina svih, već manjina.
Ne računajući škole, gdje se mora,
i same pjesnike,
takvih osoba bit će možda dvije na tisuću.

Vole –
ali voli se i juha s rezancima,
vole se komplimenti i plava boja,
voli se stari šal,
voli se biti u pravu,
voli se gladiti psa.

Poeziju –
samo što je to poezija.
Ne jedan nesiguran odgovor
na to pitanje već je pao.
A ja ne znam i ne znam i držim se toga
kao spasonosnog rukohvata.

tłumaczenie: Anamaria Brkić, Anela Rački i Tena Zavrtnik

Neki ljudi vole poeziju

Neki –
to jest, ne baš svi.
Čak ni većinu, ali manjinu.
Ne računajući škole u kojima moraš,
i sami pjesnici,
vjerojatno će biti dvoje ljudi u tisuću.

Vole –
ali vole i juhu s rezancima,
vole komplimente i plavu boju,
vole stari šal,
vole da budu po njegovom.
vole da udaraju psa.

Poezija –
ali što je poezija.
Mnogo klimavog odgovora
ovo je pitanje već postavljeno.
I ne znam i ne znam i držim se toga
kao pozdravna ograda.

tłumaczenie: Paola Pappalardo

Někteří rádi poezii

Někteří –

tedy ne všichni.

Ba ani většina všech, ale menšina.

Když odečtu školy, kde čte se z musu,

a básníky samotné,

zbydou tak dva na jeden tisíc.

Rádi –

ale někdo rád třeba kuřecí vývar,

někdo rád lichotky či modrou barvu,

někdo rád stojí si za svým

a někdo rád hladí psa.

Poezii –

ale co je to vlastně poezie.

Kolik se na tu otázku už našlo

nejasných odpovědí.

Já nevím, nevím a držím se toho

jak spásného zábradlí.

*tłumaczenie: Lada Hradilíková,
Kristýna Křapková, Xenie Sedláková*

Mõnele meeldib luule

Mõnele –

tähendab mitte kõigile.

Isegi mitte enamikule kõigist, aga vähemikule.

Välja arvatud koolid, kus peetakse,

ja luuletajad ise,

on vist kaks inimest tuhandest.

Meeldib –

aga meeldib ka leem nuudlitega,

meeldivad ka komplimendid ja sinine värv,

meeldib see vana sall,

meeldib ka om positsioonis püsida,

meeldib koera paitada.

Luule –

ainult see, mis luule on.

Mõned ebakindlad vastused

anti juba selle küsimusele.

Aga ma ei tea ja ei tea ja hoian sellest kinni

nagu päästvast käsipuust.

tlumaczenie: Felix Kaiser

Mõned armastavad luulet

Mõned –
ehkki mitte kõik.
Isegi mitte kaalukas enamus, vaid vähemus.
Välja arvatud koolid, kus peab
ja luuletajad ise,
on neid inimesi vahest kaks tuhandest.

Armastavad –
aga armastatakse ka puljongit nuudlitega,
armastatakse komplimente ja sinist värvi,
armastatakse vana salli
armastatakse raiuda oma,
armastatakse paitada koera.

Luulet –
Ainult mis see luule siis on.
Nii mõnigi ebalev vastus
küsimusele on juba antud.
Aga mina ei tea ega tea ja klammerdun selle
Justkui päästva käsipuu külge.

tłumaczenie: Renate Ilves

Jotkut pitävät runoudesta

Jotkut –

eivät siis kaikki.

Ei edes enemmistö, vaan pienen pieni vähemmistö.

Koulunpenkkiä lukuunottamatta, jossa se on pakkopullaa,

ja runoilijoita itseään,

näitä ihmisiä löytyy ehkä kaksi tuhannesta.

Pitävät –

mutta niin yksi pitää myös nuudeliteitosta,

toinen kohteliaisuuksista ja väristä sinisestä,

kolmas vanhasta ryijystä,

neljäs itsensä likoon laittamisesta,

viides koiran pajaamisesta.

Runoudesta –

mitä se edes tarkoittaa.

Joitakin empiväisiä vastauksia

on jo annettu kysymykseen tuohon.

Mutta minä en tiedä, en kerta kaikkiaan tiedä ja takerrun siihen

kuin turvaavaan kaiteeseen.

tlumaczenie: Ida Kotilainen

Jokunen pitää runoudesta

Jokunen –

eli ei kaikki.

Ei edes enemmistö, sen sijaan vähemmistö.

Lukuunottamatta pakotettuja koululaisia,

ja runoilijoita itsejään,

jokunen ihmisiä on ehkä kaksi tuhannesta.

Pitää –

mutta kuten lämpimästä kanakeitosta,

kuten kaunosanoista ja taivaansinestä

kuten vanhasta huivistaan

kuten omillaan seisomisesta

kuten koiran silittelystä.

Runoudesta –

juuri siitä mitä runous on.

Tähän kysymykseen on jo huterasti vastattu

useampaan kuin yhteen kertaan.

Enkä tiedä, en todellakaan, mutta pidän siitä kiinni

kuin pelastavasta armosta.

tlumaczenie: Henriikka Toivola

Jotkut pitävät runoudesta

Jotkut –

Eivät siis kaikki.

Ei edes kaikkien enemmistö,
vaan vähemmistö.

Ilman kouluja, missä on pakko,
ja itse runoilijoita,
heitä on tuhannesta varmaan vain kaksi.

Pitävät –

vaan pitävät makaronikeitostakin,
ja kehuista pitävät, ja sinisestä väristä,
vanhasta saalista myös,
samoin omasta linjastaan,
koiran silittelystäkin.

Runoudesta –

Vaan mitä se runous oikein on.

Monta huteraa vastausta

siihen kysymykseen on jo kaatunut.

Sitä tiedä en, siitä kiinni pidän

Kuin pelastuksen kaiteesta.

tlumaczenie: Vladimir Kshnyakin

Certains aiment la poésie

Certains—

donc pas tout le monde.

Même pas la majorité de tout le monde, au contraire.

Et sans compter les écoles, où on est bien obligé,

ainsi que les poètes eux-mêmes,

on n'arrivera pas à plus de deux sur mille.

Aiment—

mais on aime aussi le petit salé aux lentilles,

on aime les compliments, et la couleur bleue,

on aime cette vieille écharpe,

on aime imposer ses vues,

on aime caresser le chien.

La poésie—

seulement qu'est-ce que ça peut bien être.

Plus d'une réponse vacillante

furent données à cette question.

Et moi-même je ne sais pas, et je ne sais pas, et je m'y accroche

comme à une rampe salutaire.

tlumaczenie: Noureldin Mostafa

Certains aiment la poésie

Certains –

c'est-à-dire pas tout le monde.

Pas même la majorité de tout le monde,
mais une minorité.

Sans compter les écoles, où il faut bien,
et les poètes eux-mêmes,

il y aura probablement deux sur mille de ces personnes.

Ils aiment –

mais on aime aussi le bouillon avec les nouilles,

on aime les compliments et la couleur bleue,

on aime une vieille écharpe,

on aime se défendre,

on aime caresser un chien.

Poésie –

qu'est-ce que la poésie?

Plus d'une réponse hésitante

à cette question a déjà été donnée.

Et je ne sais pas, je ne sais pas, et je m'y agrippe
comme à une balustrade salvatrice.

tlumaczenie: Paola Pappalardo

Certains aiment la poésie

Certains-
donc pas tout le monde.
Pas même une majorité de personnes, plutôt une minorité.
En dehors de l'école où c'était obligatoire,
et des poètes eux-mêmes,
ces gens sont peut-être deux sur mille.

Ils l'aiment-
mais comme ils aiment la soupe aux pâtes,
ou les compliments et la couleur bleue,
ou une vieille étoile,
ou avoir le dernier mot,
ou caresser leur chien.

La poésie-
justement, c'est quoi la poésie.
Toutes sortes de réponses désuètes
à cette question ont été formulées.
Et moi je n'en sais toujours rien et je m'y agrippe
comme à une rampe providentielle.

tlumaczenie: Nadine Parkitny

Certains aiment la poésie

Certains aiment la poésie
Certains, mais pas tous
Même pas une majorité
Mais plutôt minorité

Sans compter les écoles, ou il le faut,
Et les poètes eux-mêmes
Il y a peut-être seulement 2 personnes sur mille

Ils aiment –
Mais on aime aussi la soupe aux nouilles
On aime les compliments et la couleur du ciel,
On aime tenir bon,
On aime une vieille écharpe,
Et caresser le chien.

La poésie –
Mais que 'est-ce que c'est la poésie?
Un tas de réponses vagues sur ceΣe quesΘon
Et moi non plus, je ne sais pas,
Je ne sais pas et j'y Θens
Comme à la prunelle de mes yeux.

tlumaczenie: Venera Gareeva

Σε μερικούς αρέσει η ποίηση

Σε μερικούς –
αυτό σημαίνει όχι σε όλους.
Ούτε καν στην πλειοψηφία από αυτούς, αλλά στην μειοψηφία.
Χωρίς να μετρήσεις το σχολείο, όπου αυτό είναι απαραίτητο,
και τους ποιητές τους ίδιους,
Θα καταλήξεις σε περίπου δύο στους χίλιους.

Τους αρέσει –
αλλά αρέσει και η κοτόσουπα με χυλοπίτες,
αρέσουν και τα κομπλιμέντα και το χρώμα μπλε,
αρέσει το παλιό μας το κασκόλ
αρέσει να γίνεται το δικό μας,
αρέσει να χαϊδεύουμε έναν σκύλο.

Η ποίηση –
αλλά τι εστίν ποίηση.
Πολλές αμφίβολες απαντήσεις έχουν δωθεί
από τότε που τέθηκε το ερώτημα.
Αλλά εγώ δεν ξέρω και πάλι δεν ξέρω και κρατιέται
σαν από μια σωτηρία κουπαστή.

tłumaczenie: Zoi Marikaki

Σε μερικούς αρέσει η ποίηση

Σε μερικούς
όχι σε όλους δηλαδή
ούτε καν στην πλειοψηφία, αλλά μόνο σε λίγους.
Χωρίς να υπολογίζουμε τα σχολεία, όπου είναι υποχρεωτικό,
και τους ίδιους τους ποιητές
θα είναι ίσως δύο στους χίλιους από αυτούς τους ανθρώπους.

Τους αρέσει –
αλλά τους αρέσει και η κοτόσουπα με χυλοπίτες,
τους αρέσουν τα κοπλιμέντα και το χρώμα μπλε,
τους αρέσουν τα παλιά φουλάρια,
τους αρέσει να είναι μόνοι τους,
τους αρέσει να χαϊδεύουν σκυλιά.

Ποίηση –
ό,τι είναι αυτό που είναι ποίηση.
Παραπάνω από μία διστακτικές απαντήσεις
έχουν δοθεί σ' αυτό το ερώτημα.
Και δεν ξέρω, δεν ξέρω και κρατιέμαι απ' αυτό
σαν να κρατιέμαι για σωτηριά στην κουπαστή.

tlumaczenie: Ermioni Tampakaki

कुछ लोगों को कवति पसंद है

कुछ लोग-

हर कोई नहीं होता है
सभी के लिए नहीं, लेकिन अल्पसंख्यकों ही ।
उन स्कूलों को छोड़कर जहां जाना है
और उन कवियों को
शायद हजारों में दो.

वे पसंद करते हैं –

लेकिन उसे सेवई के साथ शोरबा भी पसंद है,
उसे तारीफ और नीला रंग पसंद है,
पुराना दुपट्टा पसंद है
उसे दम पर खड़ा होना पसंद है
उसे कुत्ते पालना पसंद है.

कवति –

बस कवति क्या है.

इस प्रश्न का उत्तर पहले ही दे दिया गया है।

और मैं नहीं जानता, और मुझे नहीं पता

और मैं इस पर एक हतिकरी की तरह अड़ा हुआ हूँ

tlumaczenie: Lalta Prasad Baishy

Hay a quien le gusta la poesía

A algunos-

Es decir, no a todos

Ni siquiera a la mayoría de ese “todos”, sino a una minoría

Sin contar las escuelas, donde tienen que,

y los propios poetas

Probablemente sean dos de cada mil estas personas.

Ellos la aman-

Pero también aman el caldo con fideos

Les gustan los cumplidos y el color azul

Les gusta una bufanda vieja

Les gusta hacerse valer

Les gusta acariciar un perro.

La poesía-

Simplemente lo que es la poesía

Hay algunas respuestas poco claras

A esta pregunta que ya tiene respuesta

Y no la sé, no la sé, y me aferro a ella como a una segura barandilla.

tlumaczenie: Iván Martínez Gutiérrez

A algunos les gusta la poesía

A algunos-
es decir, no a todos.
Ni siquiera a los más, sino a los menos.
Sin contar las escuelas, donde es obligatoria,
y a los mismos poetas,
serán dos de cada mil personas.

Les gusta-
como también les gusta la sopa de fideos,
como les gustan los cumplidos y el color azul,
como les gusta la vieja bufanda,
como les gusta salirse con la suya,
como les gusta acariciar al perro.

La poesía-
pero qué es la poesía.
Más de una insegura respuesta
se ha dado a esta pregunta.
y yo no sé, y sigo sin saber, y a esto me aferro
como a un oportuno pasamanos.

tlumaczenie: Noureldin Mostafa

A algunas personas les gustan los poemas

Algunos –

no todos.

Ni siquiera la mayoría de todos, sino una minoría.

Excepto en las escuelas donde tenes que,

y los propios poetas,

probablemente dos en mil.

Les gusta –

pero también le gusta la sopa con fideos,

le gustan los piropos y el color azul,

le gusta una vieja bufanda,

le gusta pararse sobre sí mismo,

le gusta acariciar al perro.

Poesía –

¿Qué es la poesía?

Más de una respuesta vacilante

ya respondí esta pregunta.

Y yo no sé y no sé y me apegaré a eso

como un pasamanos saludable.

tlumaczenie: Honorio Szelagowski

Tak Semua Suka Puisioleh

Tak semua –
Bukan semua,
Bukan kebanyakan, hanya segelintir.
Tak termasuk
Mereka yang mempelajari dan menciptakan,
Satu di antara seribu.

Suka –
Suka dengan mi kuah,
Suka dengan pujian dan biru selangit,
Suka dengan syal lama,
Suka berdiri di atas kaki sendiri,
Suka dengan hewan lucu.

Puisi –
Apa itu puisi sebenarnya.
Sebuah pertanyaan
dan jawaban-jawaban bimbang.
Ku tak tahu pasti, sepasti-pastinya ku tak tahu.
Itu pasti jawabanku.

tłumaczenie: Gabrielle Margareth

何人かの人は詩が好きなのだ

何人かの人は、

—

全員ではない
と言うべきか。

人々の

多数派ですらなくて、
むしろ少数派だろう。

強制される学校や、

詩人たち自身は

抜きにして、

そんな人々は

千人に二人

かもしれない。

好きなのだ

—

しかし

パスタが入った

ロスウチキンスープも

同様に好きで、

誉め言葉や、

青い

色も好きで、

古いマフラーも

好きで、

自分らしく

振る舞うことも好きで、

犬を

撫でることも好きなのだ。

詩が

—

ただ

詩というものは

何なのか。

その問いに対する

一つ以上の

揺れる

答えが

振ってきた。

そして私はわからず、よくわからずに、それに

しがみついた

救済の

手すりかのように

tlumaczenie: Sakiko Pawlak

עטלעכע האָבן ליב פּאָעזיע

עטלעכע –

דאָס הייסט, נישט אַלע.
אַפֿילו נישט דאָס רובֿ,
נאָר אַ מינאַריטעט.
נישט אַרײַנגערעכנט די שולעס, וווּ מע דאַרף,
און די דיכטער אַליין,
וואָלט מען אויסגעזשכונט מסתמא צוויי אויף טויזנט נפֿשות.

האָבן ליב –

אַבער מע האָט אויך ליב יויך מיט לאַקשן,
האָט ליב שבֿחים און דעם קאַליר בלוי,
האָט ליב אַן אַלט שאַליקל,
האָט ליב אויספֿירן,
האָט ליב גלעטן אַ הונט.

פּאָעזיע –

וואָס טאַקע איז פּאָעזיע?
מער ווי איין וואַקלדיקן ענטפֿער
אויף דער אַ פֿראַגע האָט מען שוין אָנגעבאַטן,
און איך ווייס נישט און ווייס נישט און האַלט זיך אָן אין דעם
ווי אַ גאולהדיקער פֿאַרענטשע.

tlumaczenie: Alona Bach

עײזעאָפּ ביל ןבאָה עכעלטע

עטלעכע - ניט אלע.
אפילו ניט ס'רוב פֿון אלע,
נאָר אַ מינדערהייט.
ניט אַריינגערעכנט שולן
און די פּאָעטן גופא,
וועלן עס מסתמא זיין צוויי פֿון טויזנט.

זיי האָבן ליב -
נאָר מען האָט אויך ליב יויך מיט לאַקשן,
ליב האָט מען שבֿחים און דעם הימלישן קאָליר,
ליב האָט מען אַן אַלטע שאַל,
ליב האָט מען זיך פֿאַרעקשנען,
ליב האָט מען צו גלעטן הינט.

פּאָעזיע -
טאָ וואָס זשע איז פּאָעזיע...
גענוג ענטפֿערס אויף דער קשה שטייען אויף הינערשע פֿיס.
נאָך אלץ קען איך זיך ניט אָפּענטפֿערן און האַלט זיך אָן די פּאַרענטשע.

tlumaczenie: Julia Koifman

Hi ha a qui li agrada la poesia

A alguns-

És a dir, no a tothom

Ni tan sols la majoria d'aquest "tothom", sinó una minoria

Sense comptar les escoles, on estan obligats,

i els propis poetes

Probablement siguin dues de cada mil aquestes persones.

Elles l'estimen-

Però també estimen el brou amb fideus

Els agraden els complerts i el color blau

Els agrada una bufanda vella

Els agrada fer-se valer

Els agrada acariciar un gos.

La poesia-

Simplement el que és la poesia

Hi ha algunes respostes poc clares

A aquesta pregunta que ja té resposta

I jo no la sé, no la sé, i m'hi aferro com a una segura barana.

tłumaczenie: Iván Martínez Gutiérrez

Біреулер поэзияны жақсы көреді

Кейбір –
бұл бәрі емес,
тіпті көпшілік емес, азшылық.
Міндетті оқу керек мектепті санамағанда
және ақындардың өздері де,
сондай сияқты адамдар
мыннан екі ғана болады.

Жақсы көреді –
бірақ сорпаны макаронмен
жақсы көруге болады,
мақтау сөздер мен көк түсті
жақсы көруге болады,
ескі шарфты жақсы көруге болады,
өзіндігінде қалуға
және итті еркелеткенді ұнатуға болады.

Поэзия –
сонымен не екен ол поэзия?
Бұл сұраққа әлдеқашан бір емес,
екі жақты жауаптар берілді.
Ал мен болсам білмеймін, білмеймін
және тағы да білмеймін –
бұл болса саған деген менің жауабым.

*tłumaczenie: Yer Khan Kuandyk, Kamila Kolmagorova,
Viktoriya Khokhlunova, Ilona Laskazhevskaya*

어떤 이들은 시를 좋아해요

어떤 이들 -

전부가 아닌 이들

대부분이 아닌 소수의 이들

학교에서나 시인 자신들을 제외한다면, 아마 천 명당 두 명뿐이겠지요

좋아해요 -

또한 사람들은 면이 들어간 로스우를 좋아해요

칭찬과 푸른색을 좋아해요

오래된 목도리를 좋아해요

자신만의 방식을 좋아해요

강아지를 쓰다듬는 것을 좋아해요

시 -

그래요, 그런데 시가 무엇일까요?

이 질문에 대해 많은 불안정한 답변들이 이미 나왔어요

나는 모르겠고 모르겠지만 그것을 구원의 동아줄처럼 잡고 있어요

tłumaczenie: Doyeon Koo

어떤 사람들은 시를 좋아한다

어떤 사람들은 -

그러니까 모두는 아니다.

심지어 대부분의 사람들도 아닌, 소수의 사람들.

시를 읽어야만 하는 학교들과

시인 자신들을 제외한다면

아마 천 명 중에서 두 명 정도에 불과할 것이다.

좋아한다 -

그러나 면이 들어간 치킨 스프를 좋아하는 사람들도 있고,

칭찬을, 파란색을 좋아하는 사람들도 있고,

낡은 목도리를 좋아하는 사람들도 있으며,

제멋대로 하는 것을 좋아하는 사람들도 있고,

강아지 쓰다듬기를 좋아하는 사람들도 있다.

시를 좋아한다 -

그런데 이 시라는 것은 무엇일까.

이 질문에 대한 불확실한 여러 대답들은

이미 많이 나왔다.

나는 모르겠다, 정말로 모르겠어, 그래서 난 그것을

마치 구조 난간에 매달리듯 꼭 붙잡는다.

tlumaczenie: Yeeun Lee

누군가는 시를 좋아한다

누군가는
혹은 모두가 아닌
심지어 대다수는 아닌 소수의 사람들이다
필수로 해야되는 학교와 시인 자체를 제외하면,
아마 1000명 중 2명일 뿐이다.

그들은 좋아한다
하지만 또한 좋아한다 치킨 국수를
칭찬과 하늘색을 좋아한다
낡은 스카프를 좋아한다
자신의 뜻대로 하는 것을 좋아한다
강아지를 만지는 것을 좋아한다

시
그저 시가 무엇인지
질문에 대한 정확하지 않은 대답이 주어졌다
그리고 나는 모른다. 그리고 모른다.
그저 그것을 구원의 난간처럼 붙잡고 있을 뿐이다

tlumaczenie: Jinwoo Park

Dažiem patīk dzeja

Dažiem –
citiem vārdiem sakot – ne visiem.
Pat ne lielākajai daļai no visiem, bet mazākumam.
Ja neņem vērā skolas, kur tas tiek pieprasīts,
un pašus dzejniekus,
tad, iespējams, divām personām no tūkstoša.

Patīk –
bet patīk arī buljons ar makaroniem,
patīk komplimenti un zilā krāsa,
patīk veca šallīte,
patīk pastāvēšana pie sava,
patīk suņa glaudīšana.

Dzeja –
taču, kas tā tāda dzeja ir.
Ne viena vien svārstīga atbilde
uz šo jautājumu jau ir kritusi.
Turpretī es vēl aizvien nezinu un pie tā arī pieturos
kā pie glābjošām margām.

tłumaczenie: Inese Pintāne

Некои сакаат поезија

Некои-

но не сите.

Не мнозинството од сите, туку малцинството.

Не се важат училиштата, каде мора,

и од самите поети,

ќе бидат двајца од иљада.

Сакаат-

но исто така се сака супа со фиде,

се сакаат комплименти и сината боја,

се сака стар шал,

се сака да се држиш до себе,

се сака галење куче.

Поезија –

само тоа што е поезија.

Повеќе од еден непоколеблив одговор е даден на ова прашање.

А јас не знам и не знам и се држам за тоа како спасоносен парапет.

tłumaczenie: Dimitar Nedelkovski

Manche mögen Poesie

Manche-

Das heißt nicht alle,

Nicht einmal die Mehrheit, sondern die Minderheit

Abgesehen von Schulen, wo man mögen muss,

Auch von den Dichtern selbst

Gibt es ungefähr nur zwei pro Tausend

Mögen-

Aber man mag ja Nudelsuppe zu essen,

man mag es, Komplimente zu bekommen, man mag die blaue Farbe

man mag es, seinen alten Schal anzuhaben

man mag es, auf dem Seinen zu beharren

man mag es, einen Hund zu streicheln

Poesie-

Aber was ist Poesie eigentlich?

Manch wacklige Antwort

ist dieser Frage bereits gefolgt.

Ich weiß aber nicht, ich weiß es nicht,

und ich halte mich daran fest.

Wie an einem rettenden Geländer.

tlumaczenie: Noureldin Mostafa

Manche mögen Poesie

Manche,
sicher nicht alle,
erst recht nicht die Mehrheit aller,
viel mehr die Wenigsten.
Zählt man nicht die Schule, wo sie es müssen,
und ebenso die Dichter selbst,
werden es wahrscheinlich zwei von tausend sein.

mögen –
jedoch mag auch jeder Nudelsuppe,
mag Komplimente und die Farbe blau,
mag den alten Lieblingsschal,
mag es, für sich einzustehen,
mag es, einen Hund zu streicheln.

Poesie –
ist allein das, was Poesie ist.
Auf diese Frage gab es Antworten
doch alle bleiben unbestimmt.
Ich jedoch weiß es nicht. Ich weiß es nicht und stütze mich darauf
wie auf ein heilsames Geländer.

tlumaczenie: Clara Hintze

Einige mögen Poesie

Einige –

also nicht alle.

Nicht einmal die Mehrheit,

vielmehr die Minderheit.

Wenn man die Schulen nicht mitzählt, wo man muss,

und auch nicht die Poet*innen selbst,

so finden sich vielleicht nur zwei solche Personen in tausend.

Sie mögen –

aber man kann auch Nudelsuppe mögen,

oder Komplimente und die Farbe blau,

oder einen alten Schal

oder man mag auch auf dem Seinen bestehen

oder mag es einen Hund zu streicheln.

Poesie –

nur was ist das, Poesie.

Mehr als eine wankelmütige Antwort

ist bereits auf diese Frage gefallen.

Doch ich weiß es nicht, nein, und halte mich daran fest

wie an ein rettendes Geländer.

tłumaczenie: Bodil Jessen-Klingenberg

UWAGA: znak * nieprzypadkowo pojawia się w tekście wiersza,
w obecnym języku niemieckim określa zarówno mężczyzn, jak i kobiety

Algumas pessoas gostam de poesia

Algumas,
não todo mundo.
Nem mesmo a maioria, mas uma minoria.
Exceto nas escolas, onde você tem que estudar poesia,
e até mesmo os entre os poetas,
provavelmente há dois entre mil que gostam.

Eles gostam...
mas também gostam de sopa com macarrão,
gostam de elogios e da cor azul,
gostam de um cachecol velhinho,
gostam de ter seus pés no chão,
gostam de dar carinho em cachorro.

Poesia,
apenas o que é poesia.
Mais de uma explicação indefinitiva já respondeu essa pergunta.
E eu não sei, não sei mesmo.
E me agarro nisso como um corrimão

tlumaczenie: Rafaela Huguenin-Zamaryka

Há quem goste de poesia

Alguns –
ou seja, nem todos
Nem mesmo a maioria, mas a minoria]
Exceto em escolas, onde se deve,
e os próprios poetas,
provavelmente, duas pessoas a cada mil]

Gostam –
mas se gosta também de canja com macarrão]
se gosta de elogios e da cor azul,
se gosta de um velho cachecol,
se gosta de um momento a sós,
se gosta de acariciar um cachorro

Poesia –
apenas, o quê é poesia.
Alguma resposta instável
para uma pergunta que surge ao acaso]
E eu não sei, e não sei, e me apego a isso]
como ao saudar um corrimão.

tlumaczenie: João Antonio Fabrini Lobo da Silva

Не все любят поэзию

Не много тех, кто от души любит поэзию.
Не по радению учителей, поэтов,
А по сердца велению, по души томлению.
Все говорят что любят,
Но наверно не так.
Ведь можно любить
Как бульон,
Как стоять на своём,
Как шарф старый хранить,
Как цвет неба любить,
Как гладить за ухом дворового пса,
Как похвалы услышать слова...
А поэзия,
Это слово чудное,
Столько всего несёт за собою.
Много вопросов, без внятных ответов,
И если быть честной, мне радостно это.
Неведение как наивысшее благо,
Держусь я за это и иного не надо.

tłumaczenie: Anastasia Maidacenco

Некоторые люди любят поэзию

Некоторые –
то есть не все.
Даже не большинство, а меньшинство.
Не считая школ, где надо,
и самих поэтов,
таких людей будет, наверное, два на тысячу.

Им это нравится...
Но нравится и бульон с лапшой,
нравятся комплименты и синий цвет,
нравится старый шарф,

нравится постоять за себя,
нравится гладить собаку.

Поэзия –
что же такое поэзия?
Не один шаткий ответ
на этот вопрос уже дано.
А я не знаю, не знаю и цепляюсь за него
как за поручень спасения.

tłumaczenie: Paola Pappalardo

Кому-то нравится поэзия

Кому-то,
да не всем.
И даже не большинству,
а скорее меньшинству.
Уж кроме школ, где это нужно,
Да самих поэтов,
Таковых всего, пожалуй, двое из тысячи

Им нравится,
Но нравится может и суп с лапшой,
Комплименты и цвет неба,
Нравится может старый шарф
Кому-то нравится стоять на своем,
А кому-то гладить пса.

А поэзия..
А что есть поэзия?
Сколько уж расплывчатых ответов дано на
этот вопрос.
Я и сама не знаю,
Не знаю и держусь за это, как за
спасательный круг.

tłumaczenie: Venera Gareeva

Некоторым нравится поэзия

Некоторые –

это не все.

Даже не большинство,

меньшинство.

Не считая школ обязывающих,

и самих поэтов,

будет этих людей едва двое на тысячу где-то.

Нравится –

нравится также бульон с макаронами,

нравятся комплименты и цвет как небеса,

нравится старый шарфик,

нравится на своём настаивать,

нравится гладить пса.

Поэзия –

Это что за такое?

Уж ответов сколько разных

на этот вопрос давалось.

А я всё не знаю и хватаюсь,

Как за соломинку утопающий.

tłumaczenie: Nataliia Karpovych

Иные любят поэзию

Иные –
что значит – не каждый.
Даже не большая часть их,
а меньшая.
Не считая школ, где этого требуют,
да поэтов самих,
будет из тысячи двое, наверно.

Любят –
но так же и суп с макаронами любят,
как и похвалу, и цвет ясного неба,
любят и старую шаль,
любят стоять на своём,
любят собаку ласкать.

Поэзию –
Только что же такое поэзия.
Не один уж ответ нерешительный
на вопрос этот пал.
Я ж не знаю, не знаю, за это держусь,
Как за спасительный поручень.

tłumaczenie: Vladimir Kshnyakin

Некоторые любят поэзию

Некоторые –
А это,
Не считая поэтов
И учащихся школ,
Даже не большинство,
А меньшинство.
Не скрою –
На тысячу только двое.

Любят –
Но любит также
Кто-то и суп с лапшой,
Кто-то – свой старый шарфик,
Кто-то – цвет голубой.
И комплименты люди
Так любят получать,
Гладить собаку любят
И на своём стоять.

Поэзию –
Только что это?
Как много неясных ответов,
Их множество бесконечное
На этот вопрос извечный!
А я не знаю ответа.
Не знаю, но только скажу:
Моё спасение в этом,
И я за него держусь.

tłumaczenie: Irina Motkova

Некоторые любят поэзию

Некоторые- а значит не все.

А значит даже не большинство, лишь малая часть.

За исключением школ, где требуется,

и самих поэтов,

будет таких примеров, пожалуй,

два на тысячу.

Любят-

но любим и бульон с вермишелью,

любимы комплименты и голубой цвет,

любим старый шарф,

любимы земные достижения,

любимы моменты поглаживания пса.

Поэзию-

только что в этом слове- поэзия.

Столько невнятных ответов уже

дано на этот вопрос.

А я не знаю и не знаю: и вижу в этом своё спасение.

tłumaczenie: Vera Samakar i Anastasiya Viduk

Unora le place poezia

Unii

Asta nu înseamna toata lumea
Nici măcar majoritatea
Dar o minoritate
Pe lângă școli, unde trebuie
Și poeții înșiși
Probabil vor fi doar doi într-o mie

Le place,

Dar îți mai place și supa cu paste,
Îți plac complimentele si culoarea albastră,
Îți place o eșarfă veche
Îți place să stai singur,
Îți place să mângâi un câine

Poezie

Doar, ce este poezia
Mai mult de un răspuns șovăitor
Ea se răsti la această întrebare
Și nu știu și nu știu dar încă mă țin
La ea ca la o balustradă salutară

*tlumaczenie: Gabriel-Armand Apăvăloaei,
Andrei Mihai Borneci*

Unora le place poezia

Unora –

Carevasăzică nu tuturor.

Nici măcar majorității dintre acești toți, ci unei minorități.

Neluând în calcul școlile, unde asta se cere,

Și poezii însuși,

Astfel de persoane vor fi cam două dintr-o mie

Le place –

Dar de plăcut, și supa de tăieței îți place,

Complimentele și culoarea albastru îți plac,

Fularul vechi îți place,

Să stai de unul singur îți place,

Să mângâi un câine îți place.

Poezia –

Doar că, ce este aceea poezia.

Niciun răspuns tremurând

Nu a căzut la această întrebare.

Și eu nu știu și nu știu și mă sprijin de acest fapt

Ca de o balustradă de salvare.

tłumaczenie: Alexandra Danțuș

Unora le place poezia

Unora-
Nu toată lumea.
Nu marea majoritate, doar o mică parte.
Daca nu numeri școlile, unde e musai,
și pe poeții însuși.
Raman 2 la un milion.

Le place –
le place, le mai place supa cu tăiței,
le mai place să fie complimentați și le mai place culoarea albastră,
le mai plac vechile eșarfele,
le mai place să petreacă timp în singurătate,
le mai place să alinte un câine.

Poezia,
dar ce-i poezia.
Nici un răspuns cutremurător nu căzut
la întrebarea aceasta.
Iar nu știu și iar nu știu de ce mă agăț de tine
ca de ultimă poartă de scăpare.

tłumaczenie: Maria-Lăcrămioara Ilie

केभ्यःजनाभ्यःकाव्यं रोचते

केचन –

न सर्वे इत्यर्थः।

न तु सर्वेषां बहुमतमपि, अपि अल्पसंख्यकम्।

यत्र भवद्भिः भवतिव्यं तत्र वदियालयान् न गणयत्वा,

स्वयं च कवयः

सम्भवतः सहस्रे द्वौ।

तेषां रोचते –

परन्तु भवन्तः नूडल्स् सह शोषः अपि रोचन्ते,

भवतः प्रशंसाः नीलवर्णः च रोचते,

भवन्तः पुरातनं दुपट्टं रोचन्ते,

भवन्तः स्वमार्गं प्राप्तुं रोचन्ते,

भवन्तः श्वः पालयति रोचन्ते।

काव्यम् –

केवलं काव्यं कम्।

अस्य प्रश्नस्य एकादशाधिकं दुलन्तं उत्तरं

पूर्वमेव दत्तम् अस्ति।

अहं च न जानामि, अहं च न जानामि, अहं च तस्मिन् लप्यते

हितकरं हस्तरेखा इव।

tłumaczenie: Lalta Prasad Baishy

Неки воле поезију

Неки –

и то не свако.

Чак ни већина од свих, већ мањина.

Осим школа у којима се мора

и од самих песника

вероватно само двојица од њих хиљаду.

Њима се свиђа –

али исто тако свиђа им се и чорба са резанцима,

свиђају им се и комплименти и плава боја,

свиђа им се стара марама

свиђа им се да буду самостални и

да мазе пса.

Поезија –

само оно што је поезија.

Више од једног превртљивог одговора

већ управо одговор на ово питање.

А ја не знам па не знам и тога

tłumaczenie: Aleksandra Đuričić

Neki vole poeziju

Neki –
ili ne svi.
Čak ne većina već manjina svih.
Ne računajući škole, gde se mora,
i same pesnike,
prema tome biće takvih dvojica na hiljadu.

Vole –
ali se takođe voli supa s makaronama,
vole se komplimenti i plava boja,
voli se stari šal,
voli se da se gradi na svoje,
voli se da se miluje pas.

Poeziju – samo šta je to poezija.
Samo šta je to poezija.
Ne jedan kolebljiv odgovor
na ovo pitanje već pade.
A ja ne znam i ne znam i držim se toga
kao davljenik za slamku.
(wersja w alfabecie łacińskim)

Неки воле поезију

Неки –

Или не сви.

Чак не већина већ мањина свих.

На рачунајући школе, где се мора,

И саме песнике,

Према томе биће таквих двојица на хиљаду.

Воле –

али се такође воли супа с макаронама,

воле се комплименти и плава боја,

воли се стари шал,

воли се да се гради на своје,

воли се да се милује пас.

Поезију – само шта је то поезија.

Само шта је то поезија.

Не један колебљив одговор

на ово питање већ паде.

А ја не знам и не знам и држим се тога

Као дављеник за сламскву.

(cyrylica)

tłumaczenie: Slobodan Petrović

Bazıları şiiir sever

Bazıları –
yani herkes değil.
Çoğu bile değil,
ancak azınlık.

Okulları saymamakla birlikte, orada zaten zorunlu,
şairleri de saymamak gerekir,
muhtemelen binde iki kişi.

Severler –
ancak tavuklu şehriye çorbası da sevilir,
iltifatlar ve mavi renk sevilir,
eski bir atkı sevilir,
kendi düşüncelerinde ısrarcı olmak sevilir,
köpek okşamak da sevilir.

Şiiir –
Ama şiiir nedir ki aslında?
Bir sürü kararsız cevap.
Ve ben bilmiyorum ve bilmiyorum, sımsıkı tutunuyorum buna,
kurtarıcı bir tutamak gibi.

tłumaczenie: Atche Bilyal

Bazıları şiiir sever

Bazıları
Herkes değil
Herkesin çokluğu bile değil fakat azınlığı
Şairlerin kendilerinin
Olması gereken okullar hariç
Bu insanlar muhtemelen binde iki kişidir.

Sever
Şehriye çorbasını sever gibi
Övgüyü ve mavi rengi sever gibi
Eski bir şalı sever gibi
Kendi başına durmayı sever gibi
Bir köpeği sevmeyi sever

Şiiir
Ama şiiir nedir
Birçok titrek cevap
Bu soruya zaten verildi
Ve ben bilmiyorum ve bilmiyorum ve buna
Selamlama güvertesine tutunur gibi tutunuyorum.

tłumaczenie: Nihal Akyol

Yani herkese göre değildir.
Çoğunluk bile değil, bir tutam azınlık.
Okulları ve şairlerin kendilerini saymazsak,
bu insanlardan muhtemelen binde iki tane olacaktır.

Seviyorlar –
ama biri de erişteli et suyunu sever,
Birileri ise iltifatları ve gökyüzü mavisini sever,
İnsan kendini savunmayı sever,
insan eski bir eşarbı sever,
İnsan bir köpeği okşamayı sever.

Şiir –
şiirin ne olduğunu.
Birden fazla titrek cevap ile
bu sorunun cevabı çoktan verildi.
Bilmiyorum, bilmiyorum ve buna tutunuyorum.
bir korkuluk gibi.

tłumaczenie: Cankan Atamer

Bazıları Şiiri Sever

Bazıları-

Yani herkese göre değildir.

Çoğunluk bile değil, bir tutam azınlık.

Okulları ve şairlerin kendilerini saymazsak,
bu insanlardan muhtemelen binde iki tane olacaktır.

Seviyorlar –

ama biri de erişteyi et suyunu sever,

Birileri ise iltifatları ve gökyüzü mavisini sever,

İnsan kendini savunmayı sever,

insan eski bir eşarbı sever,

İnsan bir köpeği okşamayı sever.

Şiir –

şiiirin ne olduğunu.

Birden fazla titrek cevap ile

bu sorunun cevabı çoktan verildi.

Bilmiyorum, bilmiyorum ve buna tutunuyorum.

bir korkuluk gibi.

tłumaczenie: Özlem Malatyalı

Не всі люблять поезію

Дехто –
Не всі поголовно.
Навіть не більшість, менша частина.
Тільки в школах де тебе змусять
І власне самі поети,
Максимально на тисячу двоє.

Люблять –
Але ж ти любиш салат з огірками,
Любиш компліменти і синій колір,
Любиш свою стару ковдру,
Любиш наполягати на своєму,
Любиш попестити пса.

Поезія –
Тільки що являє собою поезія.
Не одна безхребетна відповідь
На це питання з'являлась.
А я не знаю і не знаю, і тримаюсь цього
Як за рятувальний круг.

tłumaczenie: Svitlana Bulanova

Деякі, тобто- не всі

Навіть не більшість усіх, а меншість.

Не рахуючи шкіл, де повинні і самих поетів, на тисячу буде таких
[тільки двоє.

Люблять-

але, люблять теж суп із локшиною,

і компліменти, і колір блакитний,

люблять шарф свій старий,

і на своєму стояти,

і гладити свого собаку.

Поезія-

але, що то таке – поезія.

Багато невпевнених відповідей

на те питання ми маємо.

А я не знаю, і не знаю і тримаюсь за це,

як за рятівний важіль.

tłumaczenie: Kateryna Dobromyslova

Дехто любить поезію

Дехто –

але не всі.

Навіть не більшість, насправді – меншість всіх.

Якщо не враховувати школярів, які мають її любити,
і самих поетів,

можливо, двоє людей з тисячі.

Люблять –

але хтось також любить бульйон з макаронами,

хтось любить компліменти й блакитний колір,

хтось любить старий шарф,

хтось любить проявляти ініціативу,

хтось любить гладити собаку.

Поезію –

але що таке поезія.

Багато сумнівних відповідей

дали на це запитання.

Але я не знаю, і не знаю, і тримаюсь за це,

як за поручень для безпеки.

tłumaczenie: Zlata Havrylko

Деякі люблять поезію

Деякі –

тобто не всі.

Навіть не більшість усіх, а меншість. За винятком шкіл, де потрібні і самі поети

буде тих людей напевно двоє на тисячу

Люблять –

але ви також любите росіл з макаронами,

любите компліменти і блакитний колір,

любите старий шарфи

любите стояти на своєму

любите гладити собаку

Поезія –

тільки що таке поезія.

Це більш ніж одна відповідь,

яка вже не перший раз прозвучала.

А я не знаю і не знаю і дотримуюсь цього як рятівного поручня

tłumaczenie: Maryna Ivanova

Декоtrim подобається поезія

Декоtrim –
тобто не всім.
Навіть не всій більшості, але меншості.
Не враховуючи шкіл, де змушують,
і самих поетів,
буде цих осіб хіба двоє на тисячу.

Подобається –
але також подобається суп з макаронами,
подобуються компліменти і блакитний колір,
подобається старий шарф,
подобається наполягати на своєму,
подобається гладити пса.

Поезія –
тільки що таке поезія.
Багато невизначених відповідей
була на це питання.
Але я не знаю і не знаю і я тримаюсь за це,
як за рятівний поручень.

tłumaczenie: Iryna Kapushchak

Дехто любить поезію

Дехто –
тобто не всі,
Навіть не більшість, а безсумнівно меншість.
Не рахуючи шкіл, де немає вибору,
і самих поетів,
знайдеться таких осіб десь дві на тисячу.

Любить –
але можна любити також мамин борщ,
можна любити компліменти і блакитний колір,
можна любити старий светр,
можна любити досягати своєї мети,
можна любити чухати пса.

Поезію –
Тільки що це таке – поезія?
Безліч невпевнених відповідей
впало на це питання.
А я не знаю й не знаю й тримаюся цього
Як рятівного кола.

tłumaczenie: Illiana Kiporenko

Дехто любить поезію

Дехто –
тобто не всі.
Навіть не більшість усіх, а меншість.
Не враховуючи шкіл, де треба,
і самих поетів,
таких людей набереться, мабуть, двоє на тисячу.

Любить –
але можна теж любити бульйон з локшиною,
можна любити компліменти і голубий колір,
можна любити старий шарф,
можна любити домагатися свого,
можна любити гладити собаку.

Поезію –
тільки що таке поезія.
Не одна хитка відповідь
на це питання вже була дана.
А я не знаю, і не знаю, і чіпляюся за це
як за рятівне поруччя.

tłumaczenie: Nataliia Korotka

Дехто любить поезію

Дехто:

Себто, не всі.

Навіть не більшість, а радше

Меншість.

Не рахуємо школу, де є то обов'язкове,

І, власне, самих поетів,

То знайдем таких людей, може,

На тисячу двох.

Люблю.

Але ж і суп з локшиною я теж

Люблю. Та і колір неба.

Люблю ту стару хусточку.

Люблю на своєму стояти.

Люблю пестити пса.

Поезія.

Що то таке – поезія.

Багато відповідей несмілих

Було вже на то питання.

А я не знаю. Не знаю – й на тому стою:

То є коло моє рятівне.

tlumaczenie: Aliona Kuts

Деякий люблять поезію

Деякі –
Тобто не всі.
Навіть не більшість, а меншість.
Не рахуючи шкіл, де мусиш,
І самих поетів
Яких буде хіба що зо двох з тисячі.
Люблять –
Але також можна любити росол з макаронном,
Любити компліменти і колір блакиті,
Любити старий шалик,
Любити стояти на своєму,
Любити пестити пса.
Поезію –
Але що таке поезія.
Не одна хитка відповідь
Уже натикалась на неї.
І я не знаю, не знаю, тримаюсь за неї
Як за рятувальне поруччя.

tłumaczenie: Yana Litynska

Дехто любить поезію

Дехто –
далеко не всі.
Дехто це меншість.
За винятком школи –
де люблять за примусом –
І власне поетів,
може, осіб тих і буде –
на тисячу дві.

Люблять –
так люблять і юшку з локшиною,
компліменти, колір блакитний,
стареньке кашне,
люблять впертися рогом,
люблять гладити пса.

Поезія –
тільки що то – поезія.
Жодної певної відповіді
На питання це не знайшлося.
Я не знаю,
я також не знаю;
і тримаюсь за це незнання,
як за поручні,
що рятують.

tłumaczenie: Alexandr Lazutin

Дехто любить поезію

Дехто –
тобто не всі.
Навіть не більшість усіх, а меншість.
За винятком шкіл, де потрібно
і безпосередньо поетів,
знайдеться напевно таких осіб дві на тисячу.

Люблять –
але також люблять бульйон з вермішеллю,
компліменти і блакитний колір,
старий шалик,
люблять стояти на своєму,
люблять гладити собаку.

Люблять поезію –
тільки чим власне є поезія.
Достатньо невпевнених відповідей
на це питання вже отримано.
А я не знаю, не знаю і тримаюся цієї думки
як рятівного поручня.

tłumaczenie: Nina Makukha

Лише хтось любить поезію...

Лише хтось любить поезію – тобто не всі.
Навіть не більшість, а меншість з усіх
Не беручи до уваги школи, де слід це робити,
і самих поетів,
ймовірно налічимо таких лиш двоє на тисячу.

Любить –
однак можна любити теж бульйон з макаронами,
любити компліменти і колір блакиті,
любити старий шалик і власну впертість,
любити гладити собаку.

Поезію –
Але що це – поезія.
Вже багато хто нерішуче відповів.
Натомість я й далі не знаю
і хапаюся за це незнання
Як за рятувальний поручень.

tłumaczenie: Olesya Nakhlik

Декотрі люблять поезію

Декотрі –
тобто не всі.
Навіть не переважна більшість – маленство.
За винятком шкіл, де ти мусиш,
та й самих поетів,
таких хіба двоє з тисячі.

Люблять –
але також люблять бульйон з локшиною,
люблять компліменти, колір небес,
люблять старесеньку шаль,
люблять упертися в своє,
люблять пестити пса.

Поезію –
тільки що ж це таке та поезія.
Не одна сумнівна відповідь
на те питання випала.
А я не знаю, просто не знаю і тримаюся цього
як рятувального борта.

tłumaczenie: Mariia Pashko

Відважні люблять поезію

Деякі –
скоріше не всі.
Навіть не більшість, та меншість.
Не враховуючи шкіл, де маєш повинність,
і поетів можна не знайти відважних,
щоби писали віршів справжніх.

Люблю –
але любов це також картопля в борщу,
люблю колір блакитний і похвалу,
люблю свою шалю стару,
люблю стояти на своєму,
гладити пса люблю.

Поезія –
тільки що вона за штука така.
Не єдина відповідь непевна
на це питання припада.
А я не знаю, тримаюсь того і не знаю я
як рятівного поручня.

tłumaczenie: Kateryna Stakhniuk

Декотрі люблять поезію

Декотрі –
тобто не всі.
Навіть не більшість всіх, а меншість.
Не рахуючи шкіл, де мусиш,
І самих поетів,
буде осіб цих хіба дві на тисячу.

Люблять –
але люблять також бульйон з лапшею,
Люблять комплементи і колір блакитний,
Люблять старий шалик,
Люблять стояти на своєму,
Люблять гладити пса.

Поезія –
тільки що це таке, поезія.
Не одна швидкоплинна відповідь
Вже звучала на це питання.
А я все ще не знаю й тримаюся цього
як рятівного кола.

tłumaczenie: Tetiana Yablonska

Декотрі люблять поезію

Декотрі –
Тобто не всі.
Навіть не більшість від усіх,
Але меншість.
Не рахуючи шкіл, де це примус,
Й самих поетів
Буде їх хіба з двоє на тисячу.

Люблять –
Але люблять теж макаронний суп.
Комплементи чи колір блакитний,
Люблять старий шарф,
Стояти на своєму
І гладити пса.

Поезію –
Тільки що таке поезія.
Багато непевних відповідей є
На це питання.
А я й не знаю. Не знаю, і тримаюся цього
Як рятівної галузки.

tłumaczenie: Polina Biliaieva

А хтось любить поезію

Дехто –
але не будь-хто.
Навіть не більшість загалу, а меншість.
За винятком шкіл, де мусиш,
І, звісно, поетів,
буде осіб тих, напевне, дві на тисячу.

Люблять –
але люблять ще також локшину в бульйоні,
люблять ще компліменти і колір блакитний,
люблять ще старий шалик,
люблять триматися свого,
люблять ще пестити пса.

Поезію –
але чим вона є, поезія?
Різні та змінні відвіти
на це питання траплялись.
А я не знаю, не знаю, хапаючи вітер,
як рятівні поручата.

tłumaczenie: Mariia Chikarkova

Деякі люблять поезію

Деякі, а втім, не всі.
Навіть не більшість, а меншість.
Не рахуючи шкіл, де є примус і, власне, поетів.
Буде на тисячу їх щонайбільше двоє.

Люблять –
Але люблять і суп з вермішеллю,
Компліменти і колір блакитний,
Люблять шалик старий,
Люблять вперто стояти на своєму,
Люблять гладити пса.

Поезія –
Тільки що то таке та поезія.
Не одна вже примарна відповідь
Розвіяна на це питання.
А я досі не знаю й тримаюся цього
Немов рятівного поруччя.

tłumaczenie: Larysa Krasniuk

Декотрі люблять поезію

Декотрі –
тобто не всі.
Навіть не більшість зі всіх, проте меншість.
Не рахуючи шкіл, де є змушені ми,
і власне самих поетів
таких осіб буде кілька на тисячі.

Люблять –
але можна любити й локшинний суп
колір небес і люб#39;язні слова
свій старий шарф
погляди на власне життя
можна любити й гладити пса.

Поезію –
Але що ж таке та поезія?
Різних пояснень уже багацько було.
А я і знати не знаю, натомість її вважаю,
за свій рятівний круг.

tłumaczenie: Andrii Kuzmenko

Тільки деякі кохають поезію

Люди навіть не кожен
навіть не кожен од багатьох
навіть не в школі
нема шкіл для кохання поезії
не можна лічить звикло
кохають мало поезії
їх на тисячі майже два

Кохають –
соус з лапшею
кохають компленти і колір блакитний
кохають шаль стару
кохають стоять на своєму
і дуже кохають пса

Поезія
шо то за поезія
більше питання ніж відповідь
відповідь є питання
не знаю не знаю може то збавлення
але тримаюсь як за рятівний поручень.

tłumaczenie: Maryna Podolska

Дехто любить поезію

Дехто –
Хоча не всі.
Навіть не більшість,
А меншість.
Не рахуючи шкіл, де повинні
І самих поетів,
Яких буде не більше як дві на тисячу-

Люблять –
Але ж любимо і розсіл з макаронами,
Любимо компліменти та колір неба,
Любимо шарф старий,
Любимо стояти на своєму,
Любимо гладити пса.

Поезія –
Тільки що ж таке поезія.
На це питання багато відповідей
було.
А я не знаю і не знаю і стою на цьому
Як на рятівному плоті.

tłumaczenie: Lesia Pron

Némelyek szeretik a költészetet

Némelyek –

azaz nem mindenki.

Sőt, nem a többség, hanem a kisebbség.

Nem számítva az iskolákat, ahol kell,

és a költőket magukat,

talán kettő az ezerből, ha lesz.

Szeretik –

de az egyik szereti a húslevest is,

szereti, ha bókolnak neki, és a kék színt,

szereti az öreg sálat,

szereti állni a sarat,

szeret kutyát simogatni.

Költészetet –

mi is az a költészet.

Néhány bizonytalan válasz

egy kérdésre, amit már megválasztak.

És én nem tudom, és nem tudom, és kapaszkodom belé,

mint egy üdvözítő karfába.

tłumaczenie: László Levente Kis

Những người thích thơ

Số ít thôi –không phải là tất cả
không phải là số đông, mà chỉ là thiểu số
Nếu không kể trường học, nơi dạy về văn thơ
và những nhà thi sĩ yêu thơ
thì có lẽ chỉ có hai người trong số ngàn người
Thích thơ –
nhưng cũng thích hương vị của món súp mì gà
thích những lời khen và cả màu thiên thanh
thích chiếc khăn choàng nay đã chớm cũ
thích tự do, tin tưởng ở chính mình
thích âu yếm vuốt ve chú cún nhỏ

Và, thơ –
Người hay nghĩ, thơ ca là gì nhỉ?
Có muôn vàng đáp áp mộng mơ
Còn với tôi, tôi nào đã để ý
chỉ biết rằng mình ước hòa vào thơ
như dựa vào điểm tựa tinh anh

tłumaczenie: Hoa T.D. Nguyen

Những người yêu thơ ca

Những người đó –

Họ đương nhiên không phải là tất cả mọi người.

Thậm chí còn chẳng phải đa số, mà chỉ là thiểu số.

Ngoại trừ những trường mà người đó thực sự yêu thích và bao gồm các nhà thơ,

thì có khi sẽ chỉ có một hai người này trong số hàng nghìn người.

Niềm yêu thích –

Cũng giống với niềm yêu thích món súp gà với mì,

giống như bạn thích những lời khen ngợi và màu xanh,

hay thích một chiếc khăn cũ, thích đứng một mình và thích nuôi chó.

Thơ ca –

Vậy thơ là gì? Có lẽ có nhiều hơn một câu trả lời cho câu hỏi này.

Và tôi không biết chính xác câu trả lời cho nó, nhưng có một điều chắc chắn,

tôi luôn mở rộng tâm trí của mình, cho mọi câu trả lời, từ bạn

tłumaczenie: Quynh Nguyen

Ad alcuni piace la poesia

Alcuni

Che non sono tutti

Nemmeno la maggioranza, ma una minoranza

Le scuole non contano, dove devi, i poeti stessi

Queste persone saranno circa 2 su mille

Aprezzano

È apprezzata anche la zuppa con la pasta

Sono apprezzati i complimenti e il colore azzurro

È apprezzata la sciarpa vecchia

È apprezzata la tenacia

È apprezzato acarezzare il cane

Poesia

È proprio ciò che è la poesia

Nessuna risposta è ancora stata data a questa domanda

Non so e non so e lo tengo stretto come una ringhiera salvifica

tlumaczenie: Iris Barbullushi

Alcuni adorano la poesia

Alcuni –
per meglio dire non tutti.
E non sono neppure i più, ma una minoranza.
Tralasciando le scuole, dove è di dovere,
e i poeti in persona,
forse ci saranno solo due persone su un migliaio.

Adorano –
ma anche la pasta in brodo l'adorano tutti,
si adorano i complimenti e il blu,
si adora una vecchia sciarpa,
si adora far mostra di sé,
si adora accarezzare un cane.

La poesia –
ma cosa mai si intende per poesia.
Molte sono state le definizioni frettolose
in risposta a questa domanda.
Ma io non lo so e non lo so e mi ci aggrappo
come a un solido corrimano.

tłumaczenie: Arianna Bettin

Ad alcuni piace la poesia

Ad Alcuni, cioè non a tutti
E neppure alla ma alla maggioranza,
ma alla minoranza.
Senza contare le scuole,
dove un dobligo, e i poeti stessi ce me saranno forse due su mille
Piace
ma piace anche la pasta in brodo
Piacciono i complimenti e il colore azzurro
Piace una vecchia sciarpa
Piace averla vinta
Piace accarezzare un cane
La poesia
Cos'è la poesia?
La risposta incerta è già stata data
Ma non lo so, non lo so e mi aggrappo a questo come all'ancora di un
corrimano

tłumaczenie: Alessia Carbone

Alcuni apprezzano la poesia

Qualcuno
Quindi non tutti
Neanche la maggior parte, ma la minoranza
Non contano le scuole, dove si deve e i poeti stessi,
Queste persone saranno forse due su mille

Loro apprezzano
Ma è apprezzata anche la zuppa con la pasta
Sono apprezzati i complimenti e il colore azzurro
È apprezzata una sciarpa vecchia
È apprezzato stare da soli
È apprezzato accarezzare un cane

Poesia
Proprio cos'è la poesia
Non una risposta certa
A questa domanda è ancora arrivata
E io non so e non so e lo tengo stretto
Come una ringhiera salvifica

tłumaczenie: Milo Guglielmi

Ad alcuni piace la poesia

Ad alcuni –
cioè non a tutti.
E neppure alla maggioranza, ma alla minoranza.
Senza contare le scuole, dove è un obbligo,
e i poeti stessi,
ce ne saranno forse due su mille.

Piace –
ma piace anche la pasta in brodo;
piacciono i complimenti e il colore azzurro,
piace una vecchia sciarpa,
piace averla vinta,
piace accarezzare un cane.

La poesia –
ma cos'è mai la poesia?

Più d'una risposta incerta
è stata già data in proposito.
Ma io non lo so, non lo so e mi aggrappo a questo
come alla salvezza di un corrimano.

tlumaczenie: Noureldin Mostafa

Alcuni amano la poesia

Alcuni –
cioè non tutti.
Nemmeno la maggioranza di tutti, ma una minoranza.
Senza contare le scuole, dove è necessario,
e gli stessi poeti,
ci saranno forse due persone su mille.

A loro piace –
ma piace anche il brodo con la pastina,
piacciono i complimenti e il colore blu,
piace una vecchia sciarpa,
piace sostenersi da soli,
piace accarezzare un cane.

Poesia –
che cos'è la poesia?
Più di una risposta incerta
è stata data a questa domanda.
Ed io non lo so, non lo so e mi ci aggrappo
come ad un corrimano.

tlumaczenie: Paola Pappalardo

Ad alcuni piace la poesia

Ad alcuni,
ovvero non a tutti.
Nemmeno alla maggioranza, né alla minoranza.
Non a partire dalla scuola, dove dovrebbe,
e tra gli stessi poeti,
ce ne saranno forse due su mille.

Piace,
ma come piace anche la pastina in brodo,
piace il complimento e il color azzurro,
piace la vecchia sciarpa,
piace accarezzare un cane.

Poesia,
ma che cosa è la poesia?
Molte risposte traballanti
alla domanda già ceduta.
Ma io non lo so, non lo so e mi aggrappo a questo
come ad un corrimano di salvezza.

tłumaczenie: Noemi Parolin

Romuald Cudak

Niektórzy lubią Szymborską

Imitacja niepoetycka

Niektórzy –

czyli nie wszyscy, ale na pewno większość wszystkich.

Większość aktywnych czytelników poezji, nie wliczając odbiorców obiegu zinstytucjonalizowanego.

Ci, którzy poznali jej wiersze dzięki piosenkom Łucji Prus, Hanny Banaszak, Grzegorza Turnaua, Stanisława Soyki, Michała Bajora, Manaam i Sanah, a także i ci na przykład, o których pisze w swoich pracach o recepcji Noblistki w Korei Południowej Estera Czoj.

Nie zabraknie w tym kręgu i tych, dla których był to pierwszy kontakt z poezją.

Nie wszyscy, to fakt, ale będzie tych osób o kilkadziesiąt więcej niż dwie osoby na tysiąc.

Lubią –

zapewne czytać jej wiersze, ale także zapisywać je w pamiętnikach.

I potrafią recytować ich fragmenty w środku nocy jak credo.

Lubią do nich powracać i powołują się na nie w dyskusjach o życiu.

Lubią je, jak lubi się filmy Felliniego, Cztery pory roku Vivaldiego lub malarstwo Vermeera, ale także jak lubi się slajdy z podróży do Dubrownika, meble z Ikei, czy też koronkowe majtki z Brennej.

Są przywiązani do wierszy, mają je w cenie, gustują w nich, szanują, kochają, uwielbiają je, przepadają za nimi, znajdują w nich przyjemność i upodobanie.

Szyborską –

uśmiechniętą, nieco staroświecką panią, wygłaszającą Odczyt Noblowski o „beznadziejnie nefotogenicznej” pracy poetów.

Jej wiersze w antologiach, pierwodruki gazetowe, poszczególne tomy, dzieła zebrane i wybrane, choćby te z serii Biblioteki Narodowej pod red. Wojciecha Ligęzy.

Ale także lżejsze formy: lektury nadobowiązkowe, limeryki, moskaliki, rymowanki, komedyjki poetyckie, kolaże i prace wyklejankowe.

Bezwarunkowe hity poetyckie: Radość pisania, Nic dwa razy się nie zdarza, Widok z ziarnkiem piasku, Urodziny, Pogrzeb, Mozaika bizantyjska, Rozmowa z kamieniem, Kot w pustym mieszkaniu i dziesiątki innych.

Tematy i idee zamknięte w wierszach: człowiek, natura, ewolucja, transcendentcja, obcość i bliskość, filozofia spotkania, życie i sztuka, jak również poetyka wierszy: krytycyzm i sceptycyzm wypowiedzi, ciepła ironia i paradoks, poetyka inwentaryzacji i wyliczenia, przeczenia, zastrzeżenia i wątpliwości, aforystyczność.

I jeszcze wiersz, który osiągnął rekordową liczbę tłumaczeń – Niektórzy lubią poezję.